

Capítol 4

La Ciència Cristiana contra l'espiritisme

*I quan et diguin,
Consulta els nigromants
I els endevins que xiuxiuegen i mormolen;
Respon, no hauria un poble de consultar el seu Déu? Isaïes*

*De veritat us dic,
Si un home guarda la meua paraula no veurà mai la mort.
Aleshores els jueus li digueren,
Ara sabem que estàs endimoniat. Joan*

1 L'existència mortal és un enigma. Cada dia és un misteri. El
testimoni dels sentits corporals no ens pot dir què és real i què
3 és delusori, però les revelacions de la Ciència Cristiana
desclouen els tresors de la Veritat. Tot el que és pecaminós o
fals no pot entrar mai dins de l'atmosfera de l'Esperit. Només
6 hi ha un Esperit. L'home no és mai Déu, però l'home espiritual,
fet a la imatge de Déu, reflecteix Déu. En aquesta reflexió
científica l'Ego i el Pare són inseparables. El supòsit que els
9 éssers corporals són esperits, o que hi ha esperits bons i
esperits dolents, és un disbarat.

12 La Ment divina serva totes les identitats, des d'un bri
d'herba fins un estel, distintes i eternes. Heus aquí les
qüestions que ens hem de fer: Què són les identitats de Déu?
Què és l'Ànima? La vida o l'ànima existeix dins la cosa
15 afaïçonada?

L'únic Esperit infinit

La identitat real i la irreal

1 Res no és etern ni real, -res no és Esperit- tret de Déu i la
3 Seva idea. El mal no té cap realitat. No és ni una persona, ni
un lloc, ni una cosa, ans simplement una creença, una il·lusió
del sentit material.

6 La identitat, o idea, de tota realitat és eterna; però l'Esperit,
o el Principi diví de tot, no és *dins* les formacions de l'Esperit.
Ànima és sinònim d'Esperit, Déu, el Principi infinit, creador i
sobirà, fora de tota forma finita, i que les formes només
9 reflecteixen.

12 Acluca els ulls, i pots somniar que veus una flor, que la
toques i la flaires. Així aprens que la flor és un producte de la
pretesa ment, una formació del pensament més que no pas de
la matèria. Acluca altre cop els ulls, i pots veure paisatges,
homes i dones. I aprens així que aquestes són també imatges
15 que la ment mortal produeix i descabdella, i que simulen la
ment, la vida i la intel·ligència. Dels somnis també n'aprens
que ni la ment mortal ni la matèria són la imatge o semblança
18 de Déu, i que la Ment immortal no és a la matèria.

21 Quan la Ciència de la Ment s'entengui, ens adonarem que
l'esperitisme és, en gran mesura, erroni, sense origen ni base
científica, sense prova ni poder fora del testimoni humà. És el
producte dels sentits físics. A l'Esperit no hi ha sensualitat. No
hi he pogut creure mai en l'esperitisme.

24 La base i l'estructura de l'esperitisme són totes dues
materials i físiques. Els seus esperits són una munió de
manifestacions corporals de caràcter i qualitats limitades i
27 finites. L'Esperitisme pressuposa, doncs, que l'Esperit, que és
sempre infinit, és un ésser corporal, una forma finita, -teoria
contrària a la Ciència Cristiana.

Lliçons dels somnis

Mancat d'autenticitat

1 Només hi ha una existència espiritual, -la Vida que els
sentits corporals no poden copsar. El Principi diví de l'home
3 parla per mitjà del sentit immortal. Si un cos material -en altres
paraules, el sentit mortal i material- quedés amarat de
l'Esperit, aquest cos es fondria davant del sentit material, seria
6 immortal. Una condició prèvia a la comunió amb l'Esperit és
de pervenir a la vida espiritual.

Els pretesos esperits són només agents comunicadors
9 corporals. Igual que la llum destrueix les tenebres, i en lloc de
foscor tot és claror, així també (a la Ciència absoluta) només
l'Ànima, o Déu, comunica la veritat a l'home. La Veritat
12 destrueix la mortalitat, i desclou la immortalitat. La creença
mortal (el sentit material de la vida) i la Veritat immortal (el
sentit espiritual) són el blat i el jull, que el progrés no uneix,
15 ans separa.

La perfecció no s'expressa de mà de la imperfecció.
L'Esperit no es manifesta de mà de la matèria, l'antípoda de
18 l'Esperit. L'error no és un sedàs adient per a destriar la Veritat.

Del fet que Déu, el bé, hi és sempre, se'n dedueix a la
lògica divina que el mal, l'hipotètic antagonista del bé, no hi és
21 mai. A la Ciència, el bé individual que ve de Déu, l'infinít Tot-
en-tots, pot passar dels difunts als mortals, però el mal no es
pot comunicar ni és científic. Un mortal terrenal i pecador no
24 és la realitat de la Vida ni el mitjancer pel qual la veritat arriba
a la terra. Si el mal i el patiment es poden comunicar, la joia de
les relacions esdevé la riota del pecat. No és la comunió entre
27 les persones, ans la llei divina la que comunica la veritat, la
salut i l'harmonia a la terra i a la humanitat. Hom no pot

Esperits desuets

Fenòmen científic

1 barrejar pas més l'Esperit i la matèria que el foc i el glaç. En cap cas, l'un no lliga amb l'altre ni el recolza.

3 L'Espiritisme, d'una persona que viu al món, en diu que és *material*, però de la que s'ha mort avui en pecat i afiguradament demà tornarà a la terra, en diu *esperit*. El fet és que ni l'una ni l'altra són l'Esperit infinit, puix l'Esperit és Déu, i l'home n'és la semblança.

9 La creença que un home, tingut per esperit, en pot controlar un altre, tingut per matèria, revessa la individualitat i la Ciència de l'home, puix l'home és imatge. Déu governa l'home, i Déu és l'únic Esperit. Tot altre control o atracció d'un pretès esperit és una creença mortal, que s'hauria de conèixer pels seus fruits, -la repetició del mal.

15 Si l'Esperit, o Déu, es comunicés amb els mortals o els governés servint-se de l'electricitat o de qualsevol altra mena de matèria, l'ordre diví i la Ciència de l'Esperit omnipotent i omnipresent quedarien destruïts.

18 La creença que els cossos materials tornen a la pols, per a ressucitar-ne més tard com cossos espirituals amb sensacions i desitjos materials, és inexacte. També és inexacte la creença que l'esperit és confinat dins d'un cos material i finit, que n'és alliberat per la mort, i que alliberat del cos material, l'esperit reté les sensacions del cos.

24 És un desencert molt greu assumir que la matèria és part de la realitat de l'existència intel·ligent, o que hi pot haver comunió entre l'Esperit i la matèria, la intel·ligència i la inintel·ligència. La Ciència destruirà aquest error. Hom no pot fer del sensual l'interpret de l'espiritual, ni del finit el canal de l'infinit. No hi ha comunicació entre la pretesa existència

Un sol govern

Teories inexactes

Cap mediació

1 material i la vida espiritual que no està sotmesa a la mort.

3 Per a poder-se comunicar amb l'Esperit, hom s'ha
d'alliberar del cos orgànic; i tornar a una condició material,
6 quan ja s'ha deixat enrera, seria tan impossible com fer tornar
un aglò a la seva condició original, quan ja ha esdevingut un
9 plançó que ha brotat de la terra. La llavor que ha grifollat té
una altra forma i un altre estat d'existència. Quan aquí o a
l'eternitat la creença de la vida a la matèria s'extingeix, l'error
12 que nodria la creença es fon amb la creença, i no torna mai
més al seu estat anterior. No hi pot haver ni comunicació ni
comunió entre persones que viuen uns somnis tant oposats:
15 uns, el de creure que s'han mort i han deixat el cos material, i
els altres, el de creure que encara viuen dins d'un cos orgànic
i material.

Condicions antagòniques

15 La larva, transformada en un insecte preciós, ja no és un
cuc, i l'insecte no torna per a fraternitzar amb el cuc ni per a
controlar-lo. A la Ciència aquesta transformació retrògrada és
18 impossible. La foscor i la claror, la infantesa i la maduresa, la
malaltia i salut, són oposats, -creences diferents que no es
barregen mai. Qui dirà que la infantesa pot expressar les idees
21 de la maduresa, que la foscor pot representar la claror, que
som a Europa si som a l'altre hemisferi? No hi ha cap pont
sobre el balç que separa aquestes dues condicions tan
24 oposades, l'espiritual o incorpòria, i la física o corporal.

Balç intransitable

27 A la Ciència Cristiana no s'hi fa mai un pas retrògrad, ni es
torna a un punt de vista depassat. Els vius i els anomenats
morts no es poden comunicar, puix viuen estats d'existència, o
de consciència diferents.

1 Aquesta simple veritat deixa sense puntals la suposició
errònia que l'home mor materialment però retorna a la vida
3 com un esperit. Per a què els pretesos morts es tornessin a
aparèixer als qui encara tenen una existència reconeguda
pels sentits físics, haurien de ser palpables i materials,
6 -haurien d'emprar un embolcall material-, altrament els sentits
materials no els podrien veure.

Embolcall poc científic

9 L'espiritisme voldria fer anar els homes enrera, del sentit
espiritual de l'existència al material. Aquest materialisme
groller és científicament impossible, puix per l'Esperit infinit, no
hi pot haver matèria.

12 Jesús, parlant de Llätzer, digué: "El nostre amic Llätzer
dorm, però me'n vaig a desvetllar-lo." Jesús ressucità Llätzer
perquè sabia que Llätzer no s'havia mort, no pas admeten que
15 el seu cos s'havia mort i tot seguit havia tornat a viure. Si
Jesús hagués cregut que Llätzer havia viscut o s'havia mort
corporalment, el Mestre s'hauria situat al mateix nivell de
18 creença dels qui en soterraren el cos, i no l'hauria pogut
ressucitar.

Ressucitar els morts

21 Quan et puguis desvetllar a tu mateix o als altres de la
creença que tots ens hem de morir, aleshores podràs exercir
el poder espiritual que tenia Jesús de reproduir la presència
dels qui es pensaven que s'havien mort, però de cap altra
24 manera.

27 Hi ha un moment, que els qui viuen a la terra i els
anomenats morts es poden comunicar, i és just abans del
traspàs, al moment que el lligam entre les seves creences
oposades es sega. Al passatge que ens mena d'un somni a un
altre, o quan ens desvetllem del somni terrenal i copsem les
30 grans veritats de la Vida, els qui se'n van poden sentir la
joiosa benvinguda dels qui els hi han passat al davant. Els qui

Visions dels morents

1 se'n van poden parlar fluixet d'aquesta visió, dir el nom del qui
els hi fa una rialla i de la mà que els convida, com el qui
3 davant del saltant d'aigua del Niàgara, amb ulls només per
aquesta meravella, perd de vista tota la resta i xiuxiueja el seu
éxtasi.

6 Quan l'ésser sigui entés, hom reconeixerà que la vida no és
ni material ni finita, ans infinita, que és Déu, el bé universal; i
la creença que la vida, o la ment, hagi estat mai dins d'una
9 forma finita, o el bé dins del mal, serà destruïda. Hom capirà
que l'Esperit no ha entrat mai dins la matèria, i doncs, no n'ha
ressucitat mai. Quan l'home hagi pervingut a l'ésser espiritual i
12 a la comprensió de Déu, no es podrà comunicar amb la
matèria ni tornar-hi, pas més que l'arbre no pot tornar a la
llavor d'on llucà. Ni semblarà que l'home sigui corporal, ans
15 serà una consciència individual, caracteritzada per l'Esperit
diví com idea, no pas matèria.

Les creences de patiment, de pecat i de mort són irreal.
18 Quan la Ciència divina sigui entesa universalment, no tindran
cap poder sobre l'home, puix l'home és immortal i viu per
l'autoritat divina.

21 La joia impecable, -l'harmonia perfecta i la immortalitat de
la Vida, que gaudeix de la bellesa i de la bonesa divines,
il.limitades, sense cap plaer ni cap mal corporal-, és l'únic
24 home veritable i indestructible, l'ésser del qual és espiritual.
Aquest estat d'existència és científic i intacte, una perfecció
que només discerneixen els qui assoleixen la comprensió final
27 del Crist a la Ciència divina. La mort no pot acuitar aquest
estat d'existència, puix la mort ha de ser vençuda, no pas
consentida, abans de fer-se visible la immortalitat.

30 El reconeixement de l'Esperit i de la infinitat no arriba pas

La Vida veritable és Déu

Plaer immaterial

1 de cop ni aquí ni al més enllà. El pietós Policarp digué: “No em
3 tampoc poden fer el pas de l'error a la veritat d'una gambada.

L'existència roman una creença del sentit corporal fins que
6 hom no ateny la Ciència de l'ésser. L'error s'autodestruïx a si
mateix tan aquí com al més enllà, puix la ment mortal crea els
seus propis estats físics. Hi haurà mort al proper pla
9 d'existència com n'hi ha aquí, fins que hom no assoleixi la
comprensió espiritual de la Vida. Aleshores, i no pas abans, es
demostrarà que “la segona mort no té cap poder.”

Segona mort

12 El temps que caldrà per a què aquest somni de la vida
material, amb tots els seus pretesos plaers i patiments,
s'esvaeixi de la consciència, “No ho sap ningú, ... ni el Fill,
15 només el Pare.” La durada d'aquest temps serà més curta o
més llarga segons l'entestament de l'error. De què ens
serviria, doncs, tant a nosaltres com als difunts, d'allargar
l'estat material i, així, el miratge d'una ànima inerta o d'un
18 sentit pecador i patidor, d'una pretesa ment engrillonada a la
matèria?

Un somni que s'esvaeix

21 Fins i tot si les comunicacions dels esperits a la consciència
mortal fossin viables, aquests contactes es farien més i més
esparsos a cada estadi progressiu de l'existència. Els difunts
s'enlairarien, de mica en mica per sobre de la ignorància i de la
24 materialitat i els espiritistes deixarien enrera les seves
creences d'un espiritisme material. L'espiritisme relega els
pretesos morts a un estat semblant al de les poncelles
27 marfugades, -un purgatori miserable, on els difunts tornen als
seus vells punts de vista materials, i les seves oportunitats de
refinament es redueixen al no res.

Progrès i purgatori

Deflexions poc naturals

1 La flor que es panseix, la poncella marfugada, el roure
nuós, la bèstia ferotge, -igual que les discordances de la
3 malaltia, del pecat i de la mort-, no són naturals. Són els errors
dels sentits, les deflexions canviants de la ment mortal; no són
les realitats eternes de la Ment.

Oracles desenraonats

6 Que n'és de desenraonada la creença que la vida s'escola
inevitablement, que correm vers la mort, i que alhora fem petar
la xerrada amb la immortalitat! Si els difunts tenen cap lligam
9 amb la mortalitat o la matèria, no són espirituals, ans són
encara mortals, pequen, pateixen i es moren. Aleshores per
què ens els hem de mirar -ni que la comunicació fos viable-,
12 per a gaudir de proves de la immortalitat, i per què hem
d'acceptar que ens facin d'oracles? Tota comunicació que ve
de la ignorància té una tendència malsana.

15 L'esperitisme amb els seus guarniments materials voldria
destruir la supremacia de l'Esperit. Si l'Esperit amara tot
l'espai, no li calen mètodes materials per a transmetre cap
18 missatge. A l'Esperit no li calen fils ni electricitat per a ser
omnipresent.

L'Esperit, intangible

21 L'Esperit no és tangible materialment. Aleshores com es pot
comunicar amb l'home per mitjans materials i elèctrics? Com
es poden perdre la majestat i la omnipotència de l'Esperit?
Déu no és dins d'aquest desgavell on la matèria té cura de la
24 matèria, on l'esperitisme hi fa molts déus, i on l'hipnotisme i
l'electricitat són proclamats agents del govern de Déu.

L'Esperit beneeix l'home, però l'home no pot dir "d'on ve."
27 Per l'Esperit els malalts són guarits, els moixos conhortats, i
els pecadors reformats. Aquests són els efectes d'un únic Déu
universal, el bé invisible que fa estada a la Ciència eterna.

Pensaments tocant a la mort

1 El fet de descriure la malaltia -els símptomes, la seu, el seu
3 caràcter funest- no és científic. Posar la gent a l'aguait de la
mort és un error que esfereix fins al moll de l'os als qui ignoren
que la Vida és Déu. Podríem esmentar milers de casos on la
6 salut s'ha rescabalat canviant el pensament del pacient tocant
a a la mort.

Un mètode mental científic és més salutífer que emprar
9 medicaments, i aquesta mena de mètode mental crea una
salut duradora. La Ciència ha de resseguir el terreny pam a
pam i descolgar totes les llavors que l'error hi ha sembrat.
L'espiritisme es recolza sobre les hipòtesis i les creences
12 humanes. La Ciència Cristiana foragita aquestes creences i
hipòtesis mercès a la comprensió més refinada de Déu, puix
amb la seva revelació de la immortalitat, la Ciència Cristiana,
15 reposant sobre el Principi Diví i no sobre personalitats
materials, introdueix l'harmonia de l'ésser.

Hipòtesis capcioses

Jesús foragità els esperits malignes, o creences falses.
18 L'apostol Pau manà als homes que tinguessin la mateixa Ment
que hi havia en Jesu Crist. Jesús féu la seva obra per gràcia de
l'Esperit únic. Digué: "El meu Pare encara treballa, i jo també."
21 Pel què podem llegir als Evangelis, mai no va descriure la
malaltia, ans la guarí.

El practicant que no és científic diu: "Estàs malalt. El teu
24 cervell està esgotat, has de reposar. El teu cos és feble, s'ha
d'enfortir. Tens una depressió nerviosa, i s'ha de tractar." La
Ciència planta cara a aquestes afirmacions, declara els drets
27 de la intel·ligència i afirma que la Ment governa el cos i el
cervell.

Mètodes falsos

La Ciència de la Ment ensenya que els mortals han de
30 poder "fer el bé sense defallir." La Ciència espargeix la lassitud
tot fent el bé. Al servei del nostre Creador, donar no ens fa
més pobres, ni ser gasius ens fa més rics. Gaudim de

Fortalesa divina

1 fortalesa en proporció de la nostra comprensió de la veritat, i
les forces no ens minven en proclamar-la. Una tassa de cafè o
3 de te no és l'equivalent de la veritat, ja sigui per a inspirar un
sermó o per a servir la fortalesa corporal.

6 Heus aquí una comunicació que s'atribueix a la
traspassada Sra. Theodora Parker: "Mai no hi ha hagut, ni mai
hi haurà un esperit immortal." Tanmateix el mateix diari que
subscriu aquesta sentència, repeteix cada setmana que les
9 comunicacions dels esperits són les úniques proves que tenim
de la immortalitat.

12 No en dubto pas del caràcter humanitari i filantròpic de la
majoria dels d'espiritistes, però no puc avenir-me amb els seus
punts de vista. És el misticisme que li dóna a l'espiritisme la
seva força. La Ciència espargeix el misteri i explica els
15 fenòmens extraordinaris, però la Ciència no traspassa mai els
fenòmens del reialme de la raó al reialme del misticisme.

18 Què en té de misteriós que la ment, sense l'ajut de les
mans, faci bellugar una taula, si ja sabem que és el poder
mental el que fa bellugar tant la taula com la mà! Fins i tot la
planchette -la joguina francesa que anys enrera va plaure a
21 tanta gent- atesta l'imperi de l'enteniment mortal sobre el seu
substrat, la matèria.

24 És la ment mortal la que sacseja violentment el seu
substrat, la matèria. Aquests moviments neixen de la volició de
la creença humana, tanmateix no són ni científics ni racionals.
La ment mortal fa giravoltar la taula de la mateixa manera que
27 la fa dreçar i es pensa que aquesta meravella emana dels
esperits i de l'electricitat. Aquesta creença resta sobre la
convicció general que la ment i la matèria cooperen de manera
30 alhora visible i invisible, i que la matèria, doncs, és intel·ligent.

Una negació de la immortalitat

El misticisme, gens científic

Falsies físiques

1 La prova de la comunicació entre els pretesos morts i els
3 vius és més migrada que no n'és pels malalts que la matèria
pateix i té sensació; i tanmateix la Ciència de la Ment destrueix
aquesta darrera prova. Si els espiritistes entenguessin la
Ciència de l'ésser, la seva creença de comunicació amb els
6 esperits s'esvairia.

Febles proves post-mortem

L'espiritisme, segons les seves teories, i anant bé, només
pot demostrar que alguns individus tenen una existència que
9 s'allarga després de la mort i que serveix els seus lligams amb
la carn mortal, però aquest fet no és cap prova de vida eterna.
El fet que un home digui que és immortal no demostra que en
12 sigui, de la mateixa manera que afirmar altrament, que és
mortal, no demostra que la immortalitat sigui una mentida. Ni
la situació s'aclareix quan pretesos esperits ensenyen la
15 immortalitat. La Vida, l'Amor i la Veritat són les úniques proves
de la immortalitat.

Cap prova de la immortalitat

L'home a la semblança de Déu, tal com és revelat a la
18 Ciència, només pot ser immortal. Ni que sembli que l'herba
s'assequi i les flors es marceixin, tornen a brotar. Esborra els
símbols que expressen els números, fes callar els tons
21 musicals, lliura als cucs el cos anomenat home, i el Principi
diví, creador i sobirà, encara existeix, -tant pel què fa a l'home
com pel què fa als números i a la música-, malgrat les
24 anomenades lleis de la matèria, que defineixen l'home com un
mortal. Ni que la inharmonia que s'escola dels sentits materials
amagui l'harmonia de la Ciència, no pot destruir-ne el Principi
27 diví. A la Ciència, la immortalitat de l'home depèn de la de
Déu, el bé, i és una conseqüència inevitable de la immortalitat
del bé.

**Les manifestacions de la Ment,
immortals**

30 És clar que algú, en algun lloc, ha d'haver conegut la
persona que ha traspasat, l'hipotètic comunicador, i és tan

1 senzill llegir els pensaments llunyans com els propers. Ens és
tan fàcil de pensar en un amic absent com en un de present. I
3 no és més difícil de llegir la ment llunyana que la que tenim a
tocar. Chaucer va escriure fa centúries, i tanmateix a la seva
poesia encara hi podem llegir el seu pensament. Què és
6 l'estudi dels clàssics tret del discerniment de les ments
d'Homer i de Virgili, de l'existència personal dels quals en
podem dubtar?

Llegir el pensament

9 Si els difunts han assolit la vida espiritual, no poden tornar a
l'existència material, perquè són estats de consciència
diferents, i una persona no pot existir alhora en dos estats de
12 consciència diferents. Quan dormim no ens comuniquem amb
el qui somnia a costat nostre malgrat la seva proximitat física,
puix tots dos som, o bé inconscients, o bé vagaregem dins del
15 nostres somnis, que són envitricolls de consciència diferents.

Intercomunicació impossible

De la mateixa manera se'n seguiria que, fins i tot si els
nostres amics difunts fossin a prop nostre i gaudissin d'un
18 estat d'existència tant conscient com el que tenien abans del
canvi que anomenem mort, el seu nivell de consciència hauria
de ser, per força, diferent del nostre. Nosaltres no som al seu
estat ni ells són al reialme mental on nosaltres sojornem.
21 Aquesta diferència en fa inviable cap mena de comunió. Els
estats mentals són tan dissemblants que la comunicació és
24 tan impossible com en seria entre un talp i un ésser humà.
Somnis diferents i desvetllaments diferents palesen estats de
consciència diferents. Quan rodem per Austràlia esperem que
27 els esquimals a les seves cabanes de neu ens vinguin a
ajudar?

En un món de pecat i sensualitat que va a corre cuita vers
30 un desenvolupament de poder més gran, és de savis

1 sospesar honestament si és la ment humana o la Ment divina,
la que ens influencia. Allò que els profetes de Jeovà feren, els
3 adoradors de Baal no se'n sortiren de fer; i tanmateix, l'artifici i
la delusió clamaren que podien igualar les obres de la saviesa.

Només la Ciència pot explicar els increïbles elements,
6 benignes i malignes, que ara emergeixen a la superfície. Els
mortals han de trobar recer a la Veritat per a escapolir-se de
l'error d'aquests darrers temps. No hi ha res que s'oposi més a
9 la Ciència Cristiana que una creença orba sense comprensió,
puix aquesta creença amaga la Veritat i es basteix sobre
l'error.

12 Els miracles són impossibles a la Ciència, i és just aquí on
la Ciència difereix de les religions populars. La manifestació
científica de poder emana de la naturalesa divina, i no és
15 sobrenatural, puix la Ciència és una explicació de la
naturalesa. La creença que l'univers, encloent-hi l'home, és en
general governat per lleis materials, però que a voltes l'Esperit
18 arracona aqueste lleis, és una creença que menysprea la
saviesa omnipotent, i li dóna a la matèria precedència sobre
l'Esperit.

21 Afigurar-se que la vida és material o orgànicament
espiritual, és contrari a la Ciència Cristiana. Hi ha un balç molt
pregon entre la Ciència Cristiana i tota mena de supersticions,
24 un balç tan intransitable com el que hi havia entre el ric dolent i
Llàtzer. Hi ha la lectura de la mental mortal, i la de la Ment
immortal. La darrera és una revelació del disseny diví fornida
27 per la comprensió espiritual, mercès a la qual l'home copsa el
Principi diví i l'explicació de totes les coses. La lectura de la
ment mortal i la de la Ment immortal són punts de vista que
30 interpreten causa i efecte de manera diametralment oposada.
Quan llegim la ment mortal només temptem i toquem les

Meravelles naturals

Punts de vista conflictius

1 creences humanes. La Ciència és immortal i no lliga ni amb
les premises ni amb les conclusions de les creences mortals.

3 Els antics profetes assoliren la seva premonició dreçant-se
sobre un punt de vista espiritual incorpori, no pas prefigurant el
mal, i agafant ficció per fet, -és a dir recolzant-se sobre una
6 base de corporalitat i de creences humanes per a predir el
futur. Quan els homes han fet prou via a la Ciència per a viure
en harmonia amb la veritat de l'ésser, esdevenen visionaris i
9 profetes sense voler, i no estan governats per dimonis,
esperits ni semidéus, ans per l'Esperit Únic. És la prerrogativa
de la Ment divina omnipresent, i del pensament que va de
12 bracet d'aquesta Ment, conèixer el passat, el present i el futur.

El coneixement de la Ciència de l'ésser ens fa bons de fer
una comunitat més pregona amb la Ment divina, de preveure i
15 predir els esdeveniments tocant a la benança universal, i de
rebre la inspiració divina, -si, d'abastar el reialme de la Ment
il.limitada.

18 Capir que la Ment és infinita, que no està limitada per la
corporalitat, que no li cal ni l'ull per a veure-hi, ni l'orella per a
sentir-hi, ni els múscles ni els ossos per a bellugar-se, és fer
21 un pas vers la Ciència de la Ment, mercès a la qual discernim
la naturalesa i l'existència de l'home. Aquesta concepció
veritable de l'home destrueix la creença en l'espiritisme a la
24 seva mateixa gènesi, puix si hom no admet que hi hagi
personalitats materials anomenades esperits, l'espiritisme no
té cap base on bastir-se.

27 Tot el que sabem exactament de l'Esperit ens ve de Déu, el
Principi diví, i ens és ensenyat pel Crist i la Ciència Cristiana.
Si aquesta Ciència s'ha après ben apresada i s'ha paït com cal,
30 podem saber la veritat més acuradament que l'astrònom no

Predicció científica

La Ment il.limitada

Premonició científica

1 pot llegir els estels o calcular un eclipsi. Aquesta lectura per la
Ment és ben bé el contrari de l'ocultisme. És la il.luminació de
3 la comprensió espiritual que demostra les capacitats de
l'Ànima, no pas les del sentit material. Aquest sentit de l'Ànima
se li desclou a la ment humana quan aquesta darrera es dóna
6 a la Ment divina.

Aquestes intuïcions revelen tot allò que és i perpetua
l'harmonia, fent-nos bons de fer el bé, però no el mal.
9 Assoliràs la perfecta Ciència del guariment quan puguis llegir
d'aquesta manera la ment humana i discernir-hi l'error que
vols destruir. La dona Samaritana digué: "Veniu a veure
12 l'home que m'ha dit tot el que he fet; no és el Crist?"

Es narra que un dia, caminant amb els seus deixebles
Jesús, "veié els seus pensaments," -els llegí científicament.
15 És d'aquesta manera que Jesús discernia la malaltia i guaria
el malalt. Emprant el mateix mètode, esdeveniments de gran
trascendència foren predits pels profetes hebreus. El nostre
18 Mestre blasmà la manca d'aquest poder quan digué: "Oh,
hipòcrites, podeu llegir els senyals del cel, però no podeu
discernir els signes dels temps."

21 Pot ser que els jueus i els gentils gaudissin, tots dos,
d'afinats sentits corporals, però als mortals els hi cal el sentit
espiritual. Jesús sabia que la seva generació era adúltera i
24 àvola, i cercava allò que és material més que les coses de
l'Esperit. Les escomeses que Jesús féu al materialisme foren
esmolades, però imprescindibles. No li estalvià mai a la
27 hipocresia la més dràstica condemna. Digué: "Havíeu d'haver
fet això, sense negligir tota la resta." El gran Mestre coneixia
tant la causa com l'efecte, sabia que la veritat comunica la
30 veritat però no transmet mai l'error.

Valor de la intuïció

Hipocresia condemnada

1 Un cop Jesús preguntà, “Qui m’ha tocat?” Els seus
deixebles, pensant que aquesta pregunta havia estat
3 motivada només pel contacte físic, li contestaren, “la gentada
s’amuntega al teu voltant.” Jesús sabia allò que els altres
ignoraven, que no era la matèria, ans la ment mortal, que
6 tocant-lo, en reclamava l’ajut. Tornà a repetir la pregunta, i la
fe d’una dona malalta la contestà. La percepció immediata
d’aquesta crida mental féu palesa l’espiritualitat de Jesús. La
9 mala interpretació que en feren els deixebles destapà la seva
materialitat. Jesús posseïa més sensibilitat espiritual que els
seus deixebles. Els oposats vénen de direccions contràries, i
12 produeixen resultats dissemblants.

Contacte mental

Els mortals emeten imatges del pensament. Els ignorants
les poden prendre per aparicions; però són misterioses només
15 perquè és poc comú veure els pensaments, ni que sempre en
poguem sentir la influència. Les cases encantades, les veus
misterioses, els sorolls estranys, i les aparicions que
18 s’esdevenen dins la foscor de les sessions, són l’obra mestra
d’un engalipador, o bé imatges i sons generats
involuntariament per la ment mortal. Veure-hi no és menys
21 una qualitat dels sentits físics que sentir. Per què, doncs, ha
de ser més difícil de veure un pensament que de sentir-ne la
influència? Només l’educació en determina la diferència. De
24 fet, no n’hi ha cap.

Imatges del pensament

Del pensament i de la memòria, hom en pot pouar retrats,
pintures de paisatges, facsímils de cal·ligrafies, expressions
27 peculiars, records de frases, tan fàcilment com si fossin
objectes perceptibles pels sentits. La ment mortal veu allò que
creu tan certament com creu allò que veu. Sent, escolta i veu
30 els seus pensaments. Les imatges s’afaiçonen mentalment
abans que l’artista les pugui reproduir sobre la tela. I així és
amb totes les concepcions materials. Els qui llegeixen la ment

Fenòmens, explicats

1 copsen aquestes imatges del pensament. Les copien o les
reproduïen fins i tot quan la ment d'on s'han pouat n'ha
3 perdut la memòria.

No cal que el pensament ni la persona que té al cap la
imatge transmesa hi siguin individualment i conscient. Ni que
6 els individus hagin marxat del món, el seu ambient mental hi
roman i pot ser discernit, descrit i transmés. Ni que els cossos
7 siguin lluny i els lligams que els unien s'hagin esvaït de la
8 memòria, aquests elements encara suren a l'atmosfera
9 general de la ment humana.

Ambient mental

Els Escocesos l'anomenen "segona visió " quan, de fet, és
12 la primera visió i no pas la segona, puix li presenta a la ment
mortal fets primordials. La Ciència ens fa bons de llegir la
ment humana, però no com ho fa un clarividant. Ens fa bons
15 de guarir de mà de la Ment, però no com ho fa un
hipnotitzador.

Segona visió

La mina no en sap res de les maragdes amagades a les
18 seves roques; el mar ignora les gemmes que hi ha a les
seves coves, els coralls, els farallons esmolats, els grans
vaixells que voguen sobre les seves aigües, o els cossos que
21 jauen soterrats a les seves sorres: i tanmateix hi són. No
t'imaginis que cap concepte mental s'hagi fos pel fet que tu no
hi pensis. El veritable concepte no es perd mai. Les pregones
24 impressions que l'amistat o un fort sentiment ha estampat
sobre la ment mortal són duradores, i els qui llegeixen la ment
les poden copsar i reproduir.

Secrets soterrats

27 La memòria pot reproduir veus que ja fa temps que han
emmutit. Només hem d'aclucar els ulls, i formes que són
milers de quilòmetres lluny, o que ja són més enllà de la vista i
30 dels sentits físics, es drecen davant nostre, i això sense

Fer memòria dels amics

1 sommiar mentre dormim. Quan sommiem desperts podem fer
memòria de les coses que el cor del poeta Tennysson
3 delejava,

6 la moixaina d'una mà que s'ha fos,
I el so d'una veu estantissa.

9 La ment pot fins i tot fer-se conscient de la presència d'un
gust o d'una sentor quan no hi ha cap vianda que toqui el
paladar ni cap flaire que amoixi el nas.

12 Com es poden destriar les veritables idees de les
il.lusions? Cercant-ne l'origen. Les idees són emanacions de
la Ment divina. Els pensaments, que vénen del cervell o de la
matèria, són llucs de la ment mortal; són creences materials
15 mortals. Les idees són espirituals, harmonioses i eternes. Les
creences vénen dels pretesos sentits materials, que una hora
es tenen per substàcia material i una altra, s'anomenen
18 esperits.

Estimar els altres com a tu mateix, és una idea divina; però
aquesta idea no es pot ser mai vista, sentida ni entesa pels
21 sentits físics. Provoca la veneració o la fe religiosa, i l'individu
manifestarà una adoració pregona. Provoca les emocions
contràries, i l'individu renegarà. Aquests efectes, tanmateix, no
24 els genera el Cristianisme, ni són fenòmens espirituals, puix
tots dos neixen de la creença mortal.

L'eloqüència fa ressonar els accents de la Veritat i de
27 l'Amor. És més filla de la inspiració que no pas de l'erudició.
Ens ensenya les possibilitats que es deriven de la Ment
divina, ni que se'n parli con d'un talent assolit per l'estudi o el
30 resultat de l'impulsió dels esperits que ja han deixat aquest
món. Quan hom creu que l'eloqüència ve de boca d'un esperit
que ja ha traspasat, qui pot dir allò que la medium, sense

Miratges il.lusoris, no pas idees

**L'eloqüència hipnòtica, un
miratge**

1 l'esperit, no seria bona de saber o d'expressar? Aquest
fenòmen només fa palès que les creences de la ment mortal
3 s'han desfermat. Oblidadissa de la seva ignorància, i creient-
se que una altra ment parla per ella, l'adepta pot esdevenir
anormalment eloqüent. Havent més fe en els altres que en si
6 mateixa, i creient-se que un altre és l'amo de la seva llengua i
de la seva ment, parla a cor que vols.

Destruïx la seva creença d'ajut exterior, i l'eloqüència que
9 expressava es fon. Els vells límits de la seva creença es
tornen a imposar. Diu, "No puc pronunciar mots que llueixin
perquè no he rebut educació." Aquest cas ben conegut
12 confirma la paraula de les Escripures tocant a l'home,
"L'home és allò que pensa al seu cor." Si hom creu que no pot
ser un orador sense haver estudiat o sense una influència
15 externa, el cos hi respon, i la llengua que abans era eloqüent
esdevé muda.

La Ment no depèn per força dels processos educatius. Té
18 en si mateixa tota la bellesa, tota la poesia, i tot el poder
d'expressar-les. Sentim Déu, L'Esperit, quan els sentits resten
silents. Tots som bons de fer molt més que no fem. La
21 influència o l'acció de l'Ànima confereix una llibertat que
explica el fenomen de la improvitació i el fervor dels llavis
il.literats.

24 La matèria no és intel.ligent ni creativa. L'arbre no és el seu
propi autor. El so no és el creador de la música, i l'home no és
el pare de l'home. Caïm deduí ben naturalment que, si la vida
27 era al cos i l'home la donava, l'home tenia el dret de llevar-la.
Aquest incident demostra que la creença de la vida a la
matèria és "una assassina des del començament."

30 Si cal la llavor per a produir el blat, i el blat per a fer la

Improvisació científica

Origen diví

1 farina, o si un animal en pot engendrar un altre, com en
podem explicar, aleshores, el seu origen primer? Com es
3 multiplicaren els pans i els peixos a les ribes del mar de
Galilea, -i això, sense farina ni mònada d'on els pans i els
peixos en poguessin venir?

6 L'òrbita de la terra i la ratlla imaginària anomenada
l'equador no són substància. El moviment i la posició de la
terra són servats només per la Ment divina. Desempallega't
9 de la idea que hi pot haver substància a la matèria, i
t'adonaràs que els moviments i les transicions que ara pot fer
la ment mortal, també les pot fer el cos. Aleshores hom
12 reconeixerà que l'ésser és espiritual, i la mort serà cosa del
passat, ni que ara alguns s'entestin que la mort és el preludi
inexorable de la immortalitat.

15 Sommiant volem cap a Europa i hi trobem un vell amic. Per
l'espectador, el nostre cos és al llit, però el suposat habitant
d'aquest cos, l'arrossega aire enllà, damunt i enllà de l'oceà.

18 Això ens demostra les possibilitat del pensament. Els
consumidors d'opi i de haxis viatgen mentalment i fan
meravelles, i tanmateix els cossos no es belluguen de lloc.

21 Això demostra què són la mentalitat i el coneixement mortal.

Admetre al més pregon del cor que l'home és la imatge i
semblança de Déu fa l'home bo de copsar la idea infinita.

24 Aquesta convicció tanca la porta a la mort, i l'obre de bat a bat
a la immortalitat. Haurem d'arribar finalment a capir i a

reconèixer l'Esperit, i faríem bé d'emprar el nostre temps
27 resolent els misteris de l'existència tot copsant-ne el Principi
diví. Ara mateix no sabem què és l'home, però ens en farem
sabadors de ben segur quan l'home reflecteixi Déu.

La Ment és substància

Delusion mortals

Finalitats científiques

1 El Revelador ens diu que vegé “un cel nou i una terra
3 nova.” Te'ls has imaginat mai aquest cel i aquesta terra,
curulls d'éssers que la saviesa suprema governa?

Desempalleguem-nos de la creença que l'home està
separat de Déu, i no obeïm res tret del Principi diví, la Vida i
6 l'Amor. Aquest és el gran punt d'engegada de tot creixement
espiritual veritable.

És difícil pel pecador acceptar la Ciència divina, perquè la
9 Ciència n'exposa el no res; tanmateix com més aviat l'error
sigui reduït al seu no res nadiu, més aviat es farà visible la
gran realitat de l'home i més aviat se n'entendrà l'ésser
12 veritable. Destruir l'error no és de cap manera destruir la
Veritat o la Vida, ans reconèixer-les.

L'ésser veritable de l'home

Rebeguts dins la personalitat material, discernim i reflectim
15 només feblement la substància de la Vida o Ment. Negar el jo
material ajuda a discernir la individualitat espiritual i eterna de
l'home, i destrueix el coneixement erroni que ve de la matèria
18 o de mà dels anomenats sentits materials.

Caldria fer esment aquí d'alguns postulats erronis a fi de
poder capir més bé els fets espirituals.

21 El primer postulat erroni de la creença és que la
substància, la vida i la intel·ligència són quelcom fora de Déu.

Postulats erronis

24 El segon postulat erroni és que l'home és alhora mental i
material.

27 El tercer postulat erroni és que la ment és alhora bona i
dolenta; quan, de fet, la Ment real no pot ser dolenta ni
l'instrument del mal, puix la Ment és Déu.

El quart postulat erroni és que la matèria és intel·ligent i que

1 l'home té un cos material que és part seva.

3 El cinquè postulat erroni és que la matèria té el poder de
decidir tocant a la vida i a la mort, que la matèria és bona no
només d'experimentar plaer i patiment, ans de comunicar
6 aquestes sensacions. La descomposició dels cossos mortals a
l'experiència que hom anomena la mort neix de la il·lusió que
aquest darrer postulat implica.

9 La Ment no és una entitat dins del crani amb el poder de
pecar ara i per sempre.

12 A les antigues imatges de la Bíblia, hi veiem una serp
cargolada a l'arbre del coneixement i parlant amb Adam i Eva.
Això representa la serp recomanant als nostres primers pares,
el coneixement del bé i del mal, un coneixement que ve de la
matèria, o del mal, i no de l'Esperit. Aquesta representació
15 encara és gràficament acurada, puix la concepció general de
l'home mortal -un escarni de l'home de Déu- és un producte
del coneixement humà o de la sensualitat, un simple lluc del
18 sentit material.

Destapa l'error, i t'imputarà la mentida que has destapat.
Fins que l'evidència tocant a l'error -és a dir, el seu no res-, no
21 es faci visible, l'exigència moral no serà sadollada, i ens
mancarà el poder de reduir l'error al seu no res nadiu. Ens
hauríem de tornar vermells d'anomenar real allò que és
24 només un disbarat. Els fonaments del mal reposen sobre la
creença que hi ha alguna cosa fora de Déu. Aquesta creença
tendeix a justificar dos poders oposats, en lloc de fer valer
27 només els drets de la Veritat. El disbarat de pensar que l'error
pot ser real, quan, de fet, és simplement la mancança de la
veritat, ens mena a creure en la superioritat de l'error.

30 Dius que encara no ha arribat l'hora de reconèixer que

Coneixement del bé i del mal

Poder oposat

1 l'Ànima és substancial i bona de governar el cos? Fes
memòria de Jesús, que fa gairebé dinou segles ja va
3 demostrar el poder de l'Esperit i digué, "El qui creu en mi, farà
les obres que jo faig," i que també digué, "Ja arriba l'hora, i és
ara, que els veritables adoradors, adoraran el Pare a l'esperit i
6 a la veritat." "*Ara* és l'hora favorable; *ara* és l'hora de la
salvació", digué Pau.

Privilegi de l'època

La lògica divina i la Revelació coincideixen. Si creiem
9 altrament, podem estar ben segurs que la nostra lògica va
desencertada, o que hem interpretat malament la revelació.
El bé no genera mai el mal, ni crea res que pugui generar el
12 mal.

Lògica i revelació

El Bé no crea una ment susceptible de fer el mal, puix el
mal és l'error antagònic i no la veritat de la creació.
15 L'electricitat destructiva no és pas el plançó del bé infinit. Ni
que la fe humana l'abilli de vestiments angèlics, tot el què
contradiu la naturalesa real de *l'Esse* diví, no té fonament.

18 La creença que l'Esperit és tan finit com infinit ha enfosquit
tota la història. A la Ciència Cristiana, L'Esperit, en tant que
nom propi, és el nom de l'Ésser Suprem. Expressa qualitat i
21 quantitat i s'aplica exclusivament a Déu. Els qualificatius
derivats del mot *esperit*, designen només la qualitat, no pas
Déu. L'home és espiritual. No és Déu, l'Esperit. Si l'home fos
24 l'Esperit, aleshores els homes serien esperits, déus. Un
esperit finit seria mortal, i aquest és l'error de la creença que
l'infinit pot ser enclós dins del finit. Aquesta creença tendeix a
27 emboirar la nostre comprensió del regne del cel i del regne de
l'harmonia a la Ciència de l'ésser.

Derivats del mot Esperit

1 Jesús ens ensenyà que hi ha un sol Déu, un sol Esperit,
que fa l'home a la Seva imatge i semblança -de l'Esperit, no
3 de la matèria. L'home reflecteix la Veritat, la Vida i l'Amor
infinits. La naturalesa de l'home, entesa així, abasta tot el que
impliquen els termes "imatge" i "semblança" tal com són
6 emprats a les Escripures. L'enunciat veritablement cristià i
científic de la personalitat i de la relació de l'home amb Déu, i
la demostració que hi anà de bracet, enfurismà els Rabins,
9 que digueren: "Crucifique-lo, crucifiqueu-lo ... segons la nostra
lleï ha de morir, perquè s'ha fet Fill de Déu."

L'home científic

12 Els mals governs dels imperis i de les nacions de l'Orient
eixiren dels falsos conceptes de la deïtat que hi eren
prevalents. La tirania, la intolerància, el vessament de sang,
els trobem allà on els trobem, ixen de la creença que l'infinít
15 s'afaiçona seguint les estructures de la personalitat, de la
passió, i de l'instint mortal.

El progrés de la veritat en confirma les reivindicacions, i el
18 nostre Mestre confirmà les seves paraules per les seves
obres. El seu poder de guarir provocà el refús, el
desagraïment i la traïció, nades de la sensualitat. Dels deu
21 leprosos que Jesús guarí, només un tornà enrera per donar
gràcies a Déu, és a dir, per a reconèixer el Principi diví que
l'havia guarit.

Desagraïment i refús

24 El nostre Mestre llegia fàcilment els pensament del gènere
humà, i aquest discerniment el féu més bo d'encarrilar aquests
pensaments de manera adient; però què en diríem avui d'un
27 renegaire infidel que insinués que Jesús emprava els seus
esmolats poders de discerniment per a fer mal? El nostre
Mestre llegia la ment mortal des d'una base científica, la de
30 l'omnipresència de la Ment. Posseir ni que sigui una engruna
d'aquest discerniment és un senyal de creixement espiritual i
33 no podia perjudicar ningú llegint amb la Ment. El guariment i la

1 salut eren sempre els efectes de la seva Ment, i aquesta és
l'única veritable Ciència de la lectura de la ment mortal. Les
3 seves intencions i els seus motius sagrats foren bescantats
pels pecadors del seu temps, com en serien avui si Jesús fos
aquí en persona. Pau digué, "Tenir una ment espiritual és
6 vida." Ens acostem a Déu, la Vida, en la mesura de la nostra
espiritualitat, de la nostra fidelitat a la Veritat i a l'Amor; i en
aquesta mesura sabem allò que els hi cal als homes i som
9 bons de discernir el pensament dels malalts i dels pecadors a
fi de guarir-los. Cap mena d'error es pot amagar de la llei de
Déu.

Intuïció espiritual

12 Qui arriba a aquest punt de cultura moral i de bonesa no
pot perjudicar els altres, ans els hi farà inevitablement el bé.
La facultat poc o molt gran que té un Científic Cristià de
15 discernir científicament el pensament depèn de la seva
genuïna espiritualitat. Aquesta mena de lectura de la ment no
és ocultisme, ben altrament, és cabdal pel reeiximent a la
18 tasca de guariment, i n'és una de les característiques
específiques.

Celebrem que el saber vagi a més i l'error arribi a la seva fi,
21 perquè fins i tot a la inventiva humana li passarà el dia, i
volem que sigui la Ciència Cristiana, la realitat divina, la que
n'agafi el relleu. La mitjanit anuncia l'albada. Menats per un
24 estel solitari al bell mig de les tenebres, els Mags de l'antigor
prediren la missió messiànica de la Veritat. Qui se'l creu a
l'home savi d'avui, quan contempla la claror que anuncia
27 l'aurora eterna del Crist i en descriu l'esplendor?

Reparició del Crist

Agombolat per imatges il·lusòries que l'ensopeixen, el món
dorm al bressol de la seva infantesa, i passa les hores
30 somniant. El sentit material no desplega els fets de
l'existència; només el sentit espiritual enlaira la consciència
humana fins a la Veritat eterna. La humanitat avança de mica

Desvetllament espiritual

1 en mica del sentit pecaminós vers la comprensió espiritual; la
manca de bona voluntat d'aprendre bé totes les coses,
3 carrega la Cristianitat de cadenes.

L'Amor finalment marcarà l'hora de l'harmonia, i se'n
seguirà l'espiritualització, puix l'Amor és Esperit. Abans de
6 l'anorreament total de l'error, la rutina material general patirà
estroncaments. La terra esdevindrà llòbrega i desolada, però
l'estiu i l'hivern, el temps de plantar i el temps de segar (tot i
9 que de manera diferent), faran la seva via fins al final, -fins a
l'espiritualització final de totes les coses. "L'hora més fosca
precedeix la celèstia de l'albada."

12 Aquest món material esdevé ara el camp de batalla de
forces conflictives. D'una banda hi haurà la discordança i
l'esglai, de l'altra, la Ciència i la pau. Pot semblar que la
15 desintegració de les creences materials siguin la fam i la
pestilència, la misèria i la malaurança, el pecat, la malaltia i la
mort, que passen per noves fases fins que se'n revela el no
18 res. Aquest desgavell s'allargarà fins a la fi de l'error, quan
tota discordança serà engolida dins la Veritat espiritual.

L'error mortal s'esvairà dins d'una quimicalització moral.
21 Aquesta fermentació mental ja ha començat, i no s'aturarà fins
que tot error de creença no es doni a la comprensió. Les
creences són canviants, però la comprensió espiritual és
24 immutable.

A mesura que aquesta consumació s'acosti, qui hagi
emmotllat la seva vida a la Ciència divina, romandrà ferm fins
27 al final. A mesura que el coneixement material minvi i la
comprensió espiritual vagi a més, els objectes reals seran
copsats mentalment i no pas materialment.

30 Mentre duri aquest conflicte final, les ments àvoles se les
rumiaran totes per a poder fer més mal; tanmateix els qui

Les hores més ombrives de totes

L'escena de la contesa

Glòria mil·lenària

1 discerneixin la Ciència Cristiana posaran aturador al crim.
Ajudaran a foragitar l'error. Servaran la llei i l'ordre, i esperaran
3 joiosament la certesa de la perfecció final.

De fet, com més justament l'error simula la veritat i, com
més la pretesa matèria s'assembla a la seva essència, la ment
6 mortal, més impotent ésdevé l'error com a creença. Segons la
creença humana, el llampec és terrible i el corrent elèctric,
fuent; tanmateix a la Ciència Cristiana tant el vol rabent de l'un
9 com l'esclat de l'altre són inofensius. Com més destructiva
esdevingui la matèria, més se'n revelarà el seu no res, fins
que arribi al seu zènit mortal il.lusori, i es fongui per sempre.
12 Com més una falsa creença s'acosta a la veritat sense
traspassar el límit on, destruïda per l'Amor diví, ja no és ni tant
sols un miratge, més madura esdevé per a ser destruïda. Com
15 més material és la creença, més clar n'és l'error, fins que
l'Esperit diví, suprem al seu regne, domini tota la matèria i
l'home sigui trobat a la semblança de l'Esperit, el seu ésser
18 original.

Els fets de més magnitud són els que drecen més falsies
en contra seu, perquè fan sortir l'error del seu amagatall. Cal
21 coratge per a proclamar la Veritat, puix com més alça la veu la
Veritat, més fort crida l'error, fins que el seu xiscle inarticulat
es perd per sempre en l'obliví.

24 “Ell fa sentir la Seva veu, la terra es desfà.” Aquest
passatge de les Escriptures indica que tota la matèria es
fondrà davant la supremacia de l'Esperit.

27 El Cristianisme torna a demostrar la Vida que és Veritat, i la
Veritat que és Vida, per la tasca apostòlica de foragitar l'error
i guarir el malalt. La terra no dóna cap recompensa per

Semblances perilloses

Cristianisme encara refusat

1 l'encalçament que va de bracet d'una altra passa endavant del
Cristianisme; tanmateix la recompensa espiritual dels
3 encalçats és assegurada per l'enlairament de l'existència més
enllà de les discordances mortals, i pel do de l'Amor diví.

6 El profeta d'avui, a l'horitzó mental hi discerneix els signes
del temps, la reparació del Cristianisme que guareix el malalt i
destrueix l'error, i no li serà donat cap altre senyal. El cos
només pot ser salvat per la Ment. Una època materialista
9 entén malament la Ciència del Cristianisme, puix és la
influència guaridora de l'Esperit (*no dels esperits*) que els
sentits materials no poden copsar, -que només pot ser
12 discernida espiritualment. Ni credos, ni doctrines, ni hipòtesis
humanes poden expressar la Ciència Cristiana, ni de cap
manera, demostrar-la.

15 Més enllà de les fràgils premises de les creences
humanes, per sobre de la fluixa engrapada dels credos, la
demostració del guariment Mental Cristià roman una Ciència
18 revelada i pràctica. Es fa imperiosa a tots els temps com la
revelació Crística de la Veritat, de la Vida i de l'Amor, una
revelació que roman intacta i que tothom pot capir i practicar.

21 De temps ha -de fet, des de sempre- la ciència natural no
s'ha tingut per part del Cristianisme ni de cap altre religió. Fins
i tot avui, el gruix de la gent considera que allò que anomenen
24 *ciència* no té cap connexió real ni amb la fe ni amb la pietat. El
misteri no entela els ensenyaments del Crist, que no són ni
teòrics ni fragmentaris, ans pràctics i sencers; i puix són
27 pràctics i sencers, no els hi manca la seva vitalitat essencial.

La manera d'aprendre a conèixer la immortalitat i la vida no
és pas eclesiàstica, ans Cristiana, no és pas humana, ans

Averanys espirituals

Revelació de la Ciència

La Ciència, aliena a tota religió

1 divina, no és pas física, ans metafísica, no és pas material,
ans científicament espiritual. La filosofia humana, l'ètica i la
3 superstició no forneixen cap Principi diví demostrable que
ajudi els mortals a escapir-se del pecat; i tanmateix fugir del
pecat és el que exigeix la Bíblia. "Trebal·leu amb temor i
6 tremolor per la vostra salvació," ens diu l'apòstol, i hi afegix tot
seguit: "puix és Déu qui, amb la Seva benvolença fa en
vosaltres la seva voluntat i les seves obres." (Filipencs 2:12-
9 13). La Veritat ha fornit la clau del regne, i amb aquesta clau
la Ciència Cristiana ha obert la porta del discerniment humà.
Ningú pot esbotzar-ne el pany ni entrar-hi per una altra porta.
12 Els ensenyaments ordinaris són materials, no pas espirituals.
La Ciència Cristiana només ensenya allò que és espiritual i
diví, no pas humà. La Ciència Cristiana és infal·lible i Divina;
15 el sentit humà de les coses s'erra perquè és humà.

Pot ser que els adeptes de la teosofia, de l'espiritisme, o de
l'hipnotisme, tinguin naturaleses més nobles que d'altres que
18 repudien aquestes falses creences. La meva contesa no visa,
doncs, l'individu, ans la falsa doctrina. Estimo la humanitat, i
aniré treballant i aguantant ferma.

21 Els corrents encalmats i forts de la veritable espiritualitat,
manifestats per la salut, la puresa i l'autoimmolació, han
d'apregonar l'experiència humana, fins que hom s'adoni que
24 les creences de l'existència material són una simple imposició,
i el pecat, la malaltia i la mort facin lloc per sempre més a la
demostració científica de l'Esperit diví i a l'home espiritual i
27 perfecte de Déu.